

"Lempeytenne" Fil.4:5

"Tulkoon teidän lempeytenne kaikkien ihmisten tietoon." (Fil.4:5)

Lempeys on ystävällisyyttä, eleitä, jotka osoittavat hyväksyntää, se on kiivauden, kylmyyden ja vihamielisyyden vastakohta, myös aito rakkaus on lempeä.

"Rakkaus on pitkämielinen, rakkaus on lempeä; rakkaus ei kadehdi, ei kerskaa, ei pöyhkeile, ei käyttäydy sopimattomasti, ei etsi omaansa, ei katkeroidu, ei muistele kärsimäänsä pahaa, ei iloitse vääryydestä, vaan iloitsee yhdessä totuuden kanssa; kaikki se peittää, kaikki se uskoo, kaikki se toivoo, kaikki se kärsii." (2.Kor.10:4-7)

Jeesuksessa tämä lempeys osoitettiin maailmalle kuin esimerkinä malliksi vaelluksellemme:

"Minä, Paavali, kehotan teitä vedoten Kristuksen lempeyteen ja hyvyteen..." (1.Kor.10:1)

Mietinkin omaa luonnettani, jonka ominaisuuksiin ei luonnostaan kuulu yletön lempeys. Jotain täytyisikin muuttua minussa, ennenkö lempeyteni voisi tulla "kaikkien ihmisten tietoon." Luullakseni me kaikki olemme - kuka enemmän, kuka vähemmän - kasvun paikalla tämän sanan äärellä.

Seurakunnan työntekijöiden ominaisuuksiin tulisi Raamatun mukaan kuulua lempeys:

- *"Seurakunnan kaitsijan tulee olla moitteeton, yhden vaimon mies, raitis, harkitseva, rauhallinen, vieraanvarainen ja taitava opettamaan, ei juomiseen taipuvainen, ei väkivaltainen eikä rahanahne, vaan lempeä ja sopuisa."* (1.Tim.3:2,3)

- *"Mutta Herran palvelijan ei sovi riidellä, vaan hänen tulee olla lempeä kaikkia kohtaan, kyetä opettamaan ja pahaa kärsimään; hänen tulee sävyisästi ojentaa vastustelijoita; ehkäpä Jumala antaa heille mielenmuutoksen..."* (2.Tim.2:24-26)

Mistä saamme voimaa muuttumiseen?

Ojentaudun uskon kuuliaisuudessa tätä asiaa kohti tietäen sen, että mitä Jumala tahtoo, siihen Hän antaa myös voiman - Hän vaikuttaa sekä tahtomista, että tekemistä.

Muistelenkin omia kokemuksia "taistelukentällä", jolloin Jumala on ollut tukena ja turvana. Mikä on ollut ainut este sille, ettei kiivauteni ole kuohahtanut yli äyräiden synnyttäneen pahaa jälkeä? Vain yksi ja ainoa: Pyhän Hengen täyteys. Muistan tilanteita, jolloin olin uskossa ojentautunut "täytyykää Hengellä." sanaa kohti. Jumala kosketti ja täytti, -puhuin kielillä ja iloitsin Jumalani läsnäolosta. Kun sitten arki koitti ja kohtasin rajuja koettelemuksia, ihmettelin sitä tyyneyttä ja levollisuutta. Se oli yliluonnollista rauhaa - juuri niin kuin Jeesus sanoi: *"Minun rauhani, sen Minä annan teille, en Minä anna niin kuin maailma antaa..."* Uskon kuuliaisuus ja Jumalan Hengen täyteys saavat meissä aikaan muutoksen, ihmeen, joka voi näkyä lempeytenä, rauhallisuutena, levollisuutena, iloisuutena, toiveikkuutena, helläsydämisenä veljesrakkautena, pitkämielisyytenä, jne.

Tiedämmehän sanasta Hengen hedelmän olevan rakkaus, ilo, rauha...

Raamatun opetuksista huomaamme myös, että on helppo olla hyvälle ihmisille lempeä ja ystävällinen. Mutta mitä erinomaista me siinä teemme?

"Palvelijat, kunnioittakaa isäntiänne ja olkaa heille kuuliaisita, ei ainoastaan hyvälle ja lempeille, vaan myös epäoikeudenmukaisille." (1.Piet.2:18)

Tulisi siis osoittaa hyvyyttä kaikille ihmisille.

"Muistuta heitä kaikkia, että heidän on toteltava esivaltaa ja viranomaisia ja oltava näille kuuliaisita ja valmiita tekemään kaikkea hyvää. He eivät saa parjata ketään eivätkä haastaa riitaa, vaan heidän on oltava ystävällisiä ja osoitettava lempeyttä kaikille ihmisille." (Tit.3:1-2)

Lempeydessä oleminen on itsensä valvomista. Näissä kaikissa on hyvä tutkia itseänsä, koetella uskoansa ja pyytää Jumalalta apua heikkouteensa.

Mitä hyötyä, miksi?

Asiat, joita tänään teemme, saattavat vaikuttaa ympäristöömme kymmenien vuosien päähän. Mieti, mitä haluaisit jättää jälkeesi? Jospa joku ihminen rohkaistuisi ja uskaltaisi elää ja etsiä Jumalaa antamasi esimerkin vuoksi.

"Mutta ylhäältä tuleva viisauten puhdasta ja pyhää, ja niin se myös rakentaa rauhaa, se on lempeää ja sopuisaa, täynnä armahtavaisuutta ja hyviä hedelmiä, se on tasapuolista ja teeskentelemätöntä. Vanhurskauden siemen kylvetään rauhan tekoina, ja se tuottaa hedelmän niille, jotka rauhaa rakentavat." (Jaak.3:17-18)

Meidän tehtäväksemme on annettu "markkinoida" evankeliumia maailmalle. Tiedämme, kuinka tärkeää markkinataloudessa on mainostaminen ja julkisuuskuva. Juuri me olemme mainoskirjeitä. Meistä pitäisi heijastua Kristuksen kasvoista säteilevää kirkkautta. Ajattelenkin tätä suurena etuoikeutena olla Jumalan palveluksessa eläen evankeliumin arvon mukaisesti. Kehottihan Paavaliakin olemaan aina iloiset ja rukoilemaan lakkaamatta. Paavali oikein innostui ja sanoi uudelleen: *"Vieläkin minä sanon; iloitkaa!"* - Monesti onkin valintakysymys, puemmeko päällemme suruvaipan vai ilon ja riemun - aivan samalla tavalla kuin voimme tehdä lujan päätöksen rakastaa ja olla lempeä. Näin tehdessämme Jumala antaa siihen voimaa ja viisautta. Tämä on myös käytännön kristillisyyttä, sitä ettemme *"rakastaisi vain sanalla ja kielellämme, vaan myös teossa ja totuudessa."* Uskovan on siis tärkeää ottaa elämän asenteeksi myös lempeys. Tähän Paavali viittaa jakeessa:

"Ollessamme teidän luonanne olimme lempeitä kuin lapsiaan hoivaava äiti. Rakastimme teitä niin hellästi, että olimme valmiit antamaan teille Jumalan evankeliumin lisäksi oman itsemmekin; niin rakkaiksi te olitte meille tulleet." (1.Tess.2:7,8)

Taivaallinen Isä, mietin, voisinko olla lempeämpi elämäni tilanteissa lähimmäisiäni kohtaan? Omat voimani ovat kyllä rajalliset, mutta haluan uskoa sanaasi: "kaiken minä voin Hänessä, joka minua vahvistaa."

Jeesus, olen riippuvainen sinusta ja avustasi. Jatkan elämäni sinun varassasi ja varjeluksessasi. Auta, että voisin koko elämälläni kirkastaa sinun nimesi kunniaa.

"Häijyt juonet ovat Herralle kauhistus, mutta lempeät sanat ovat puhtaat." Snl.15:26

"Lempeät sanat ovat mesileipää; ne ovat makeat sielulle ja lääkitys luille." Snl.16:24

"Suunsa hän avaa viisauden sanoihin, hänen kielellään on lempeä opetus." Snl.31:26